

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba
en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden
fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor el-
ken regel meer 7½ cts.

Fr. GUALA FRANCISCH WOLSKY

VAN DE ORDE DER PREDIKHEEREN,

Pro-Vicaris Apostolicus van Curaçao,

AAN DE GEESTELIJKEN EN GELOOVIGEN VAN HET APOST. VICARIAAT
VAN CURAÇAO,

ZALIGHEID IN DEN HEER.

Met groote vreugde en innige voldoening deelen wij U mede, dat het aan Z. H. Paus Pius X heeft behaagd een jubilé-aflaat af te kondigen. Op bevel van Z. H. maken wij volgens het verlangen van den Apostolisch Vicaris, U de hoofdzak van het Apostolisch schrijven bekend.

„De herdenking van de groote en gelukkige gebeurtenis, waardoor eindelijk, zestien eeuwen geleden, de vrede van de Kerk werd geschonken, geeft Ons, terwijl zij al de Katholieke volkeren met groote vreugde, vervult en hen brengt tot het doen van liefdadige werken, vooral aanleiding om de schatten der hemelsche genade te openen, opdat men van deze feestelijke uitgezochte en overvloedige vruchten in den Heer zal plukken. Het past inderdaad, en het is een zeer goede gelegenheid, het te Milaan door den grooten Keizer Constantijn uitgeroepde edict te vieren, dat volgde op de overwinning door den glorieijken standaard van het Kruis op Maxentius behaald, en dat, door een einde te maken aan de wreede vervolgingen van de christenen, om de vrijheid van geweten, waarvan het bloed van den Goddelijken Verlosser en van de martelaren de prijs was. Toen, eindelijk, genoot de strijdende Kerk, de eerste van die triomfen, die, ten allen tijde, de vervolgingen van elke soort opvolgen, en van dezen dag af verspreidde zij meer en meer hare weldaden over de menscheit. Want de menschen, die langzamerhand den bijgelovigen eeredienst der afgoden verlieten, namen elken dag meer en meer in hun wetten, in hun zeden en hun instellingen de christelijke levenswijze aan, en het gevolg daarvan was, dat de rechtvaardigheid en de naastenliefde tezamen bloeiden op aarde. Het heeft Ons dus gepast toegeschieden, in deze gelukkige omstandigheid, die Ons zulk een groot feit, in herinnering brengt, vurig God, de H. Maagd, Zijne Moeder, en de andere Gelukzaligen, vooral de Apostelen, aan te roepen, opdat alle volkeren de glorie en de eere der Kerk herinnervende, tot den schot van deze verheven Moeder hun toevlucht mogen nemen, opdat zij volgens hun middelen, de dwalingen afwijzen, door welke de onbezonnen vijanden van het Geloof de helderheid door de duisternissen zoeken te verdonkeren; opdat zij zich met de grootste onderwerping aan den Roomschen Opperherder hechten, en eindelijk, opdat zij met vertrouwen in den Katholieken godsdienst de schutse en den steun van alle dingen mogen zien. Dan zal mogen verwacht worden, dat de menschen, de oogen opnieuw gericht op het Kruis, in dit teeken des heils zullen overwinnen de haters van den christen naam en de ongebreidelde neigingen van het hart.” Tot zoo ver het Pauselijk schrijven.

De Jubilé-aflaat kan verdiend worden van af heden tot en met den 8sten December, Feestdag van Maria, Onbevlekt Ontvangen. De voorwaarden zijn de volgende:

1ste. Zesmaal een Kerk bezoeken, door den Ordinarius aan te wijzen. Voor dit Kerkbezoek bepalen wij in dit Vicariaat, buiten Willemstad de parochiekerken. De geloovigen van de twee stadparochies zullen driemaal de Kerk op Otrabanda en driemaal de Kerk op Pietermaai bezoeken.

Het is voldoende bij dit bezoek telkens te bidden 5 maal het Onze Vader, 5 maal het Weesgegroet voor den voorspoed en de verheffing van de Katholieke Kerk en van den Heiligen Apostolischen Stoel, voor de uitdelging der ketterijen en de bekeering van alle dwalenden, voor de eendracht onder de christenvorsten, den vrede en de eenheid onder geheel het christenvolk.

2de. Biechten en Communiceeren.

3de. Een almoes geven volgens een ieders vermogen, hetzij aan de armen, hetzij, zoo zij dit liever wenschen, voor een godvruchtig doel.

Deze volle aflaat is toepasselijk op de geloovige zielen. Zeëvaardenden en reizigers kunnen dezen aflaat verdienen hetzij in hun woonplaats, hetzij op een rustpunt van hun reis onder voorwaarde, dat zij zesmaal de Kathedraal of parochiekerk bezoeken van de plaats, waar zij zich bevinden.

De regulieren van beiderlei kunne, zelfs die blijvend aan het Claustum zijn onderworpen, en alle leeken en geestelijken, seculieren en regulieren, die door gevangenschap of kerkering, die door ziekte of om een andere reden de bovengenoemde werken niet kunnen verrichten, zullen zich moeten wenden tot hun biechtvader, opdat deze hun andere godsdienstige werken zal voorschrijven, of tot later uitstellen, in overeenstemming met den toestand van hun penitent.

Aan de biechtvaders wordt volmacht verleend om de kinderen, die nog niet tot de H. Tafel zijn toegelaten, te dispensereren van het ontvangen der H. Eucharistie.

Aan allen, zoowel leeken als geestelijken, onverschillig van welke orde of instelling, wordt de volmacht gegeven een wereldlijken of regulieren geestelijke tot biechtvader te kiezen, uit hen die daartoe de bevoegdheid bezitten.

In het vervolg van zijn Apostolisch schrijven verleent Z. H. de Paus voor de biecht, welke gedaan wordt om den Jubilé-aflaat te verdienen, aan de Biechtvaders buitengewone volmachten o. a. tot het vergeven van zonden, welke anders aan den H. Stoel of aan den Bisschop zijn voorbehouden en tot het ontslaan van sommige geloften.

Wij hopen en vertrouwen en bidden God, dat alle Katholieken van deze goedgunstigheid van den Paus gebruik zullen maken tot heil hunner ontsterfelijke zielen. Laten wij in deze maanden, gedurende welke God zijne genade in ruime mate schenkt, veel en dikwijls bidden, hetzij afzonderlijk, hetzij in vereeniging met anderen, voor de bekeering der zondaren. En opdat het feit van de zegepraal der Kerk niet uit uw geheugen zal gewischt worden en het zal strekken tot versterking van uw geloof is het onze vurige wensch, dat in den eerzamen mogelijke wijze zal worden herdacht op een en denzelfden dag. En daartoe bepalen wij den 14den September, het Feest van Kruisverheffing.

Om dit des te luisterrijker te doen, geven wij den Zeer Eerw. Pastoors zeer gaarne verlof op dien dag onder de Hoogmis het H. Sacrament uit te stellen en den zegen te geven met het Allerheiligste en het „Te Deum” te zingen om God te danken.

Laten wij op dien dag het H. Kruis begroeten met de woorden uit de Kerkelijke Liturgie: Wij groeten U, H. Kruis, 's werelds glorie, gij zijt onze waarachtige hoop; dragende de ware vreugde; Gij zijt het teeken van zaligheid en de redding in de gevaren. Gij zijt het levend hout, dat gedragen heeft ons aller leven. Gij, Christus, ontsterfelijke Koning der eeuwen, Koning der Engelen, hebt gezegevierd aan het Kruis en gaat als Triomfator door Uw kruis de eeuwen door. U prijzen wij en zingen wij lof. Werden wij slaven door het hout, door U zijn wij geworden vrije kinderen Gods.”

B. G. Prent in uw geheugen, met onuitwischbare letteren in uw hart, leert aan uwe kinderen, dat het Kruis alleen overwint en regeert. En hebben wij allen door het Kruis gezegevierd over ons zelve, de wereld en Satan, dan behoeven wij niet te vreezen als Christus, der volkeren rechter, op de wolken des Hemels zal verschijnen met zijn Kruis om de wereld te oordeelen door zijn Kruis. Dan zullen wij met dankbare vreugde opzien naar het Kruis, waardoor God voor ons oneindig barmhartig is geweest. Bem. Gel. moogt gij allen ondervinden in uw eigen zieleven, dat het Christus is, die overwint, regeert en gebiedt, en zijn volk van elk kwaad bevrijdt door de verdiensten van zijn kruisdood.

Dit geve U God almachtig.

Wij bevelen U aan gedurende het Jubilé ook te bidden voor onzen beminden Bisschop op wiens verlangen wij u dezen brief geschreven hebben.

En dit schrijven zal op de gebruikelijke wijze in alle kerken en kapellen worden voorgelezen op den eerstvolgenden Zondag na ontvangst.

Gegeven te Curaçao, Feest van het Allerheiligst Hart van Jesus, 30 Mei 1913.

Fr. G. FR. WOLSKY.

PRO-VIC. APOS.

DE SUBSIDIEVERHOOGING

IN DE

Tweede Kamer.

10 MEI 1913

De heer DE MEESTER: Mijnheer de Voorzitter! Ik heb behoord tot de leden die in het Voorloopig Verslag bezwaar hebben ingebracht tegen het voornemen van de Regeering om een besluit van den Kolonialen Raad van Curaçao te vernietigen, waarbij verworpen werd het voorstel van den Gouverneur om meer geld uit te trekken voor het bijzonder onderwijs. Ik heb dit gedaan, mij stellende op het standpunt, dat wel is waar door mij niet moeilijk is te beoordeelen of inderdaad hooger subsidie aan het bijzonder onderwijs kan worden gemist, ja dan neen. Ik twijfel echter wel of het bepaald noodig is, maar ik kom tegen het voornemen der Regeering op omdat daardoor, op een wijze die ik afkeur, wordt te kort gedaan aan de autonomie van den Kolonialen Raad. Het antwoord, dat de Regeering daarop heeft gegeven, heeft mij allernacht overtuigd. Ik heb dus bezwaar tegen diesen post. Nu zou ik hierover stemming kunnen vragen, maar ik zal dit niet doen, omdat ik wel begrijp hoe de uitlag daarvan onder de bestaande omstandigheden zou zijn. Ik zal het dus in later bij een woord van protest, om daardoor de Kamer een stemming te besparen.

De heer DE WAAL MALEFIJT, Minister van Koloniën: Mijnheer de Voorzitter! Ik wensch nog even op te merken, dat in de considerans van dit en het volgende wetsontwerp nog een paar woorden moeten worden ingevoegd.

Achter de woorden: „bij de wet van” zullen nog moeten worden ingevoegd: de woorden: 17 Maart 1913 (Staatblad n° 95).

De Voorzitter: Door de Regeering wordt de bewegreden aangevuld met de woorden: 17 Maart 1913 (Staatblad n° 95).

De algemeene beraadslaging wordt gesloten.

Het eenig artikel en de gewijzigde beweegreden worden achtereen volgens zonder beraadslaging en sonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Het wetsontwerp wordt sonder hoofdelijke stemming aangenomen; (Zandelingen.)

De Curaçaosche

Subsidie-regeling en het

REGEERINGSREGLEMENT.

Met een voortvarendheid, waarvoor hem gaarne oprecht hulde zij gebracht, heeft de Minister van Koloniën bij de Staten-Generaal de noodige gelden aangevraagd, ten einde uitvoering te kunnen geven aan zijn toezegging, om de door den Kolonialen Raad van Curaçao verworpen onderwijsverordening bij Kon. Besluit in te voeren. De Tweede Kamer heeft met een prijszwaardigen spoed zich op den voorlaatsten dag van haar bijeenzijn met het daartoe strekkende voorstel vereenigd, zodat de supplettoire begroeting thans bij de Eerste Kamer is, die haar zonder twijfel ten even vriendelijke ontvangst zal verzekerden. Zonder verzet is een en ander niet gebeurd. In de Eerste Kamer heeft de heer van Deventer bij voorbaat geprotesteerd tegen het voornemen van den Minister en heeft hij dat, op het voorbeeld van de „N. Bott. Ort.”, als een reactionair plan gebrandmerkt. In de Tweede Kamer werden bij de behandeling in de afdelingen van de supplettoire be-

loop en geëtraaf; maar wij zaten rustig en gezellig, in prettige, vroolijke stemming, blij, dat wij bij al dat ruoer, en lawaai rondom ons, een vreedzaam plekje ons eigendom konden noemen.

Ik heb gereisd met verschillende andere lijnen: met de K.W.I.M., de Red „D“, La Veloce, de Transatlantica, maar nergens zijn de hutten zoo gezellig ingericht als aan boord van de „Sachsenwald“ der H.A.P.A.G. Dat tafeltje met helder witten tafellooper, midden voor de sofa, maakte de hut tot een kamer. Het vierkante raam, hoog en breed, nam alle idee van aan-boord-zijn weg. 't Was me, of die hutten ook ruimer waren. 's Avonds ontdekten we nog in den 'hoek een flinke, ruime kast. Dat was een uitkomst! Die moest zoolang weer dienst doen als opslag- en bergplaats, toen de bedden ontropind werden.

Als onze Curaçaosche Handel-overgaat tot het aanschaffen van een eigen stoombootje, moet men eerst eens een kijkje nemen aan boord van de „Sachsenwald“.

De Hamburg-Amerika lijn omspant den heelen wereldbol en zal dus wel weten, wat het meest gevraagd wordt door de reizigers. Behalve electrisch licht was er nog een electriche waaler. Hoog, sijn l. koolslag je stil lig; gedurende de vaart, op volle zee, is er tocht genoeg. Toch verkwikt het je, als je warm puffed binnenvall en zoo'n wasier ontmoet. Het staat ook gekleed, 't maakt je meer thuis.

Plaatsruimte is goud waard aan boord. Alleen bij de K.W.I.M. hadden we bedden naast elkaar en niet boven elkaar. En toch zullen alle passagiers bij schommelend schip moeite hebben zoo hoog te klimmen. 't Slaapt ook niet rustig. Je krijg zoo'n idee in een vliegmaschine te liggen en vrees bij iedere deining er uit te vliegen.

Het Curaçaosche stoomschip moet dus zien, of het niet mogelijk is de bedden langs den lengte- en breedte-wand te plaatsen. Dat is je ware! Meermalen heb ik ondervonden, dat de bovenste kooi leeg bleef en men preferenceerde op 't dek te blijven, als de canapee reeds was ingenomen en anders een slaapplaats liet gereedmaken op de sofa.

Maar het schijnt een moeilijk probleem, alleen opgelost, bij mijn weten, door de Hollandische boot. Behalve deze en de Deutsche, Amerikaanse, Italiaansche en Spaansche lijn, waar ik mee reisde, heb ik ook de inrichting op de Hollandsche „Lloyd“ en de Zuid Amerikaanse „Pacific“ gezien, doch ook daar waren de bedden boven elkander.

De inrichting van het stoomschip „Curacao“ I ligt dus reeds klaar, althans wat inrichting der hutten betreft. Een paar eens-persoons hutten zijn echter ook zeer gewenscht. Als luxe, wat tot aanbeveling strekt, maar niet geëischt wordt, zou nog kunnen dienen, twee mooie kristal armen met zetters vóór kaarslicht, als nachtlucht, of wanneer het electrisch licht soms defect raakt, alsmede een telefoon in iedere cabine, zooals ik zag op de EYSDEN van de Pacific. Zoo'n telefoon is een ware uitkomst voor ziekelijke passagiers. Die boot had ook nog een afzonderlijke, groote ruime salon voor Dames om toilet te maken. Mooie, groote spiegels, makkelijke stoelen en alle benodigdheden, die de Dames bij het toiletteeren van dienst kunnen zijn.

Meerdere, ruime, frissche badkamers zijn tegenwoordig ook vereischte. En daar ons bootje uitsluitend voor den dienst in de tropen bestemd is, moeten alle hutten uitkomen op 't dek. Een inrichting als op de „Sachsenwald“, waar de helft der hutten boven op 't wandeldek waren en de anderen uitkwamen op het eerste scheepsdek verdient daarbij aanbeveling. Dat wint natuurlijk veel plaats uit, en is ook gemakkelijker. Zoo'n lange reeks hutten, welke de boot over de heele lengte in tweeën verdeelt, beneemt veel van het vrije uitzicht, en de frissche lucht, belemmert een gemakkelijke beweging

aan boord en veroorzaakt veel ongemak als 's morgens de passagiers om de zon te ontvluchten van 't Oosten naar 't Westen moeten verhuizen en 's middags weer vice versa. Dat gesleep met zeestoelel lange het heele schip is verre van aange-nam.

U ziet, „CURAÇÃO I“ zal een model-schip worden. (Wordt vervolgd).

Ingezonden stukken.

Aan de Redactie van de „Amigo di Curaçao“.

Curaçao 11 Juni 1913.

Hooggeachte Redactie!

Mag ik U behulpzaam zijn in uw streven, om ten bate van een toenemend vreemdelingenverkeer (wij, eigen-bewoners komen natuurlijk pas in de tweede en derde plaats) wat dragelijke verkeerbestanden in het leven te roepen?

Niets moet zoo snel doordringen tot een Europeaan, die hier zijn tenten opslaat, als het feit, dat hij hier in Amerika, het land der onbegrensde mogelijkheden, zich bevindt. Gisteren viel mij dit als Nederlander (een beetje extra verwend en achterlijk mensch, beteekent dat) weer eens al te ergerlijk op.

Omdat de brug juist opening, toen ik met mijn vrouw, die een kinderwagentje leidde, aan den Waterkant kwam, wilde ik van een z. g. pontje gebruik maken. Er lagen er vier achter SOUTHELE, Nummer 1, 2, en 3 welke deen beslist, pardon, bedankter voor de eer, ons en eenen anderen heer over te brengen; No. 4 mompelde zoo iets van: als jullie in een bootje zonder banken willen, dan zal ik je wel oeven in het roeien. Het is te begrijpen, dat wij allen gretig daarop inschikten en met 'n drieën op een toer nog aanwezig niet al te ruim achterbankje plaats namen.

Als jurist moet ik wel de eerste zijn, om te erkennen, dat al die menschen met hunne postjes het recht hadden, zoolang als zij zelf wilden op hunne lauweren te rusten, en ook ben ik nu lang genoeg hier, om er geen opmerkingen over te maken, dat noch mijn welwillende pontvoerder noch een ander, dan ten slotte de bovengenoemde heer, die zelf niet eens beide handen vrij had, mij met den wagen behulpzaam was. Wel wilde ik vragen: wordt het geen tijd, dat er maatregelen genomen worden, om een recht op overtocht te waarborgen?

Ik heb gehoord, dat er in de sessie van den eigenaar der brug staat, dat deze moet zorgen voor een bootje, dat bij streaming van het voet-Verkeer tegen 2 cent per persoon het verkeer moet onderhouden. En ik heb me laten vertellen (ik laat me hier alles vertellen, Me-nier de redacteur), dat er eens een gouverneur is geweest, die gedreigd heeft, nakoming van deze bepaling te zullen vorderen. Hoe durfde de man het?!

Laat ik als twee bijzonderheden nog mogea vermelden, dat ik in den prijs van den overtocht niet afgezet ben, en dat een kwartier, nadat de brug openging was, de stoomboot, die het gold, al reeds uitgevaren was.

Zoudt U dit schrijven in uw blad willen opnemen? Hoogachtend!

Uw dw.

DE GAAY FORTMAN.

Berichten uit de Kolonie.

Mgr. M. G. Vuylsteke.

16 Mei 11. is Mgr. M. G. VUYLSTEKE, titulair-bisschop van Charadrus en apostolisch vicaris van Curaçao, met het stoomschip „Nieuw Amsterdam“ der Holland-Amerika-lijn van Curaçao via New-York te Rotterdam aangekomen.

Omstreeks half 6en kwam het groote men had het antwoord schuldig gebleven; men had, zooals gij, gezegd: Wij weten niet juist, waarom wij zóó handelen, waarom wij hem haten; maar iedereen houdt hem voor schuldig aan hetgeen hem ten laste wordt gelegd en iedereen weet, dat er redenen zijn, om hem te haten! En toch, die veroordeelde was niemand anders dan de zoon Gods, de Verlosser der wereld, die door Jeruzalem's straten naar de plaats der kruisiging werd gevoerd!

Anna stond een oogenblik verslagen!

„Uwe vergelijking gaat niet geheel en al door, zoo herstelde ze zich echter onmiddellijk. Christus had geheel zijn leven dat on dankbare volk met weldaden overladen; men had dus geen reden om hem zóó te behandelen; maar wat zijn wij den katholieken voor dank schuldig?”

„Wat men aan de geloofslcer der Katholieken te danken heeft, vraagt

stoomschip in het gezicht en spoedig herkende de vele familieleden en belangstellenden, die zich in het wachtgebouw der Holland-Amerika-lijn hadden verzameld om Mgr. te ontvangen en hem het welkom in het vaderland en tevens in Zijne vaderstad toe te roepen, Z. D. H. tusschen de vele passagiers op het promenade-dek.

Ook Mgr. had spoedig de zijnen herkend en over en weer werden hartelijke groeten gewisseld.

Het duurde echter nog geruime tijd voor de „Nieuw Amsterdam“ aan den wal lag gemeerd en de passagiers het schip konden verlaten.

Toen Mgr. Vuylsteke eindelijk, in gezelschap van den Zeereerw. pater G. Willems, pastoor van Bonaire, die de reis met hem medemaakte, voet aan wal zette, werd hij op de hartelijkste wijze door zijne broeders, de heeren Dr. M. J. M. Vuylsteke, Apotheker J. A. M. Vuylsteke en verdere familieleden, onder wie het lid van den gemeenteraad dr. A. H. M. J. van Rooij, diens broeder de heer A. van Rooij, enz. verwelkomd.

Tevens waren ter begroeting aanwezig de Zeereerw. pater Antonius Fennel, prior in het klooster der E. E. P. P. Dominicanen te Huizen, de Zeereerw. pater H. A. Uijen, prior in het klooster aan de Oldenbarneveldtstraat te Rotterdam, de Zeereerw. pater H. J. A. Stierhout, pastoor der parochie van den H. Dominicus aldaar, en verscheidene andere Eerw. heeren geestelijken uit Rotterdam, en Dr. J. H. M. ELLIS van Curaçao.

Nadat Z. D. H. zich eenigen tijd met allen had onderhouden, waarbij Mgr. verklaarde een voorspoedige reis te hebben gehad, die hem ongetwijfeld goed had gedaan — Mgr. zag er dan ook welvarend uit — werd in de gereedstaande rijtuigen naar de kerk van het H. Hart gereden.

Aan den ingang van het kerkgebouw werd Mgr. door de geheele geestelijkheid ontvangen, en gaf Mgr. Zijnen bisschoppelijken zegen.

Na afloop van deze plechtige ontvangst in de kerk, begaf Mgr. zich naar het huis van Zijn broeder Dr. Vuylsteke, alwaar Z. D. H. voorloopig verblijf zal houden.

Mgr. Vuylsteke is thans na een vierjarige afwezigheid in het vaderland teruggekeerd; ongeveer een jaar nadat Mgr. de laatste maal in Portorico was aangekomen, werd hij tot bisschop benoemd en 29 Sept. 1910 te San Juan op Porto-Rico als zoodanig geïnstalleerd.

Het idem is de laatste maal, het voorgeschreven bezoek ad limina te Rome te brengen.

De Katholieken van Delfshaven hebben door het uitsteken der vlaggen met den bisschoppelijken wimpel, hun vregde te kennen gegeven over den terugkeer van Z. D. H. Mgr. M. G. Vuylsteke in het vaderland en in het bijzonder in zijn geboortestad.

Zondag avond om 7 uur had in de parochiekerk van den H. Antonius Abt., aan de Havenstraat een pontificaal Lot plaats. Door den pastoor der parochie, den Zeereerw. heer F. C. van Beukering, werd Mgr. Vuylsteke in treffende bewoordingen het welkom toegevoerd, terwijl Zijneerw. Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid namens zijn parochianen gelukwenschte met zijn behouden terugkomst in het vaderland.

Op het altaar waren zeer vele Eerw. heeren geestelijken tegenwoordig, waaronder de Hoogerw. deken P. A. F. Thier.

De kerk was tot in de uiterste hoeken met geloovigen gevuld.

De Maand.

Zilveren Jubilé van Gezaghebber A. J. C. BROUWER, 1898-1913.

Den 1sten Juni van dit jaar was het 25 jaar geleden, dat den Heer A. J. C. BROUWER door wijlen Z. M. Koning Willem III benoemd werd tot gezaghebber van Saba, eenige jaren later

**EXCELENTE
PARA LOS NIÑOS**

No hay nada que les sienta tan admirablemente a los niños como la *Emulsión de Scott*. Abastece los elementos más necesarios para su desarrollo, y por lo tanto debiera de dárselas cada vez que dan muestras de debilidad, enflaquecimiento, etc. La

EMULSION DE SCOTT

la recetan los más conocidos médicos; no hay medicamento que goce de tan unánime y autorizada aprobación. Absolutamente exenta de alcohol ó drogas nocivas.

PIDA SIEMPRE LA EMULSION DE SCOTT LEGITIMA.

door Koningin Regentes Emma tot gezaghebber van St. Eustatius, en sedert 1902 heeft H. M. Koningin Wilhelmina hem het bestuur over St. Martin opgedragen.

Geen wonder dus dat zulk een zeldzaam voorkomend jubilé niet ongeacht kon worden voortbijgegaan. Een feestcommissie, bestaande uit de Heeren A. Lampe, W. Nisbet en O. Bomondt, wist het volk een aangenamen dag te bereiden met de gebruikelijke volkspelen á-la-koninkinnedag.

De talrijke vlaggen van de particuliere woningen toonden wel, dat het volk het feest meevierde met den gezaghebber.

Ook werden op 1sten Juni de feestelijkheden geopend met een ontvangst van den gezaghebber in de R. K. Kerk en de W. M. Chapel.

In een korte toespraak door den pastoor tot den gezaghebber gericht uit naam van de Katholieke bevolking van St. Martin, werd gewezen op hetgeen Gezagh. Brouwer gedaan heeft voor het eiland en werden de katholieke principes van eerbied-voorzegaz uiteengezet; waarna een geestdriftig „Te Deum“ gezongen werd.

Uiteraard kon de ontvangst in de Katholieke kerk niet van zoo langen duur zijn als die in de „Chapel“ waar men meer vrijheid van beweging heeft.

Maar zeker is het, dat de gezaghebber ten laatste was ingehomen met de waardige ontvangst die hem door de Katholieke bevolking was bereid.

Mr. A. J. C. BROUWER's verdiensteu werden o. a. erkend door het ridderkruis van de orde Oranje Nassau, en de Bolivar-orde.

Lang leve Gezaghebber BROUWER!

tocht van hun heer. Maar wat wilt ge daarmede zeggen?”

„Toen is het katholieke Geloof gekomen, de Kerk!”

Als een moeder is zij begonnen voor hare kinderen te zorgen; overal heen zond ze hare Apostelen met het lichtende vuur der beschaving, dat ook warmte en liefde bracht op de wereld!

In veler harten, die tot dan slechts klopten om 't veldbening te schenken aan haren passie, kwam langzamerhand een gevoel van medelijden voor het lot van anderen; men begon te begrijpen, dat ieder mensch en dus ook de vrouw, rechten had!

De Kerk deed het huizezin ontstaan, die wieg van den staat in de toekomst; zij heeft de vrouw opgericht uit haren staat van vernedering en haar gemaakt tot een voorwerp van vereering!”

„Deyman wilde nog verder gaan, maar Anna onderbrak hem.

„Zonder twijfel, gij zoudt nog veel

* Zuster Cunera.

Zaterdag 31 Mei overleed in het St. Jozef-Convent, op St. Martin de Eerw. ZUSTER CUNERA (MARGARETHA WARMER). Sinds 1. December 1897 was zij werkzaam op St. Martin na reeds eenige jaren op Curaçao in 't Weeshuis werkzaam te zijn geweest.

Zuster CUNERA behoorde tot die bevoorrechte zielen, aan wie God lijden overzandt, maar ook tselddertijd geduld en gelatenheid, om dat lijden op verdienstelijke wijze te verduren. Ja, Zuster CUNERA besaf die genade in zulk een mate dat zij zelfs vroolijk en opgeruimd was te midden van veel pijn.

Groot voor de wereld is zij nooit geweest, en zelfs in het klooster was zij altijd de pederige werksuster, de dienares van de dienarezen Gods.

Maar hare begrafenis was iusterlijk.

De dag der uitvaart viel samen met het 25 jarig jubilé van onzen gezaghebber A. J. C. BROUWER.

Bij die gelegenheid wapperden alerwege de Hollandsche vlag, waren de militairen allen in de stad en was er meer volk dan gewoonlijk.

Maar, toen des namiddags circa vier uur de lijkstoet uitging, was het overal teeken van rouw.

Haast alle vlaggen waren half stok, en een stoet van menschen die minstens een file vormde van drie minuten gaans, ging vooraf of volgde. Vooral het militaire saluut betozen aan die eenvoudige suster, maakte een diepen indruk.

Ondanks zijn jubilé wilde onze gezaghebber toch de laatste eerbewijzen aan de overledene, en met hem de andere natbelan, zoewel meer op kunnen noemen, waardoor de hedendaagse beschaving staat boven die van vóór het Christendom; maar dit bewijst alleen, dat het Christendom en niet het Katholicisme eerbied adwluigt en dat wij dus het Christendom en niet het Katholicisme dankbaarheid zijn verschuldigd.

„Christendom en Katholicisme zijn niet te scheiden, antwoordde haar Deyman tegen deze opwerping; men heeft, een klein eeuw geleden, weliswaar een scheiding gemaakt tusschen deze twee begrippen; maar uit de geschiedenis blijkt, dat men niet het recht had dit te doen. Zoo gij wilt, zal ik te gelegener tijd ook dit punt wel eens met u behandelen.”

„Zeer gaarne, antwoordde Anna.”

Bagar trad binnen, om Deyman te vragen, sich niet hem naar de mijnen te begeven; Anna begon met hare dagelijkse bezigheden.

(Wordt vervolgd).

